

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr.
Félévre 5 frt — kr.
Negyedévre 2 frt 50 kr.
Egy órára 1 frt — kr.

Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében. Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr
Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.
Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.
Nyilvántartási közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál és a szerkesztőségben. Kéziratok vissza nem adatnak.

Révész Bálint.

»Multis ille bonis flebilis occidit« ...

(K. B.) Olyan nehéz ahhoz a gondolathoz hozzá szokni, hogy Révész Bálint nincs többé!...

Az elhunyt főpásztor hosszú életkora alatt, férfi erejének minden munkásságát szeretett egyháza javára fordította. Megszoktuk őt az egyház-kormányzat élén állani, szerettük őt mint magán-embert, szerettük és tiszteltük őt, mint egyház-kormányzót s most, midőn a fájdalomtól sajog szívünk, midőn látjuk, hogy a kormánypad üresen áll, szeretnénk kételkedni a szomorú valóságban.

A gyász első sorban a debreczeni egyházat, másodszorban pedig az egyetemes protestáns egyházat érte, — de tudjuk, hogy halálának hírére a többi hitfelekezetek is őszinte részvételt fogadják. A török szultán is megkönnyezte Hunyady Janost, a ki pedig halálos ellensége volt, — hát akkor Révész Bálintot, ki maga volt a jóság és szelidség, hogy ne könnyeznek meg nemcsak a saját, de a többi hitfelekezetek tagjai is?!

De mégis legmélyebb a mi gyászunk, a protestánsok gyásza. A legnagyobb református egyház szeretett lelkészét, a legnépesebb egyházkerület kormányzóját, az egyetemes protestáns egyház pedig legtekintélyesebb püspökét vesztette el. A mi lelkészeink és püspökeink között nincsen ugyan rangfokozat, de azért a debreczeni püspököt, illetve a tiszántúli egyházkerület püspökét illeti tekintélyben az elsőség, mert a legnépesebb egyházkerület és a legnagyobb ref. egyház élén áll.

De Révész Bálint más tekintetben is megérdemelte az elsőséget, melyet ugyan nem keresett, de a melyet önként nyújtottak neki. Nem is kereste a kitüntetések, a rangot és czimeket, — nem szerette még azt sem, ha főrendiházi tagsága után járó czimmal illeték. Puritán egyszerűség, e mellett nemes méltóság ömlött el egész lényén s a figyel-

mes észlelőnek már első pillanatra föltűnt, hogy nem mindennapi ember áll előtte.

Szerettük őt, mint magán-embert. Nyájas szavával vigaszt nyújtott a szenvedőnek, — keresetlen, rokonszenves modora lebilincselte a vele érintkezőt. Nyájassága, melyet mindenki irányában

Protestáns házakból, legyenek azok bármily egyszerűek, nem hiányzik a biblia, mely mellett föltalálhatók a legtöbb helyen a Révész Bálint imái is, mint becses szellemi kincsei a protestantizmusnak.

Mint szónok teljesen birt az élő szó hatalmával, mely kevés embernek adatott meg oly mérvben, mint neki. Édesen zengett ajkáról a szó s fohásza, ő általa felolvasva, kétszeres ihletet gerjesztettek. Mindig zsufolásig megtelt a templom, ha Révész Bálint volt az egyházi szónok, ki hallgatóinak figyelmét nemcsak teljesen lekötötte, hanem őket el is ragadta s a debreczeni protestáns nép vallásos buzgalmát nagyon fokozta az ő kiváló szónoki tehetsége.

Keresztelők, esküvők, temetési szertartások végzésére nagyon gyakran fölkérték a kedvelt egyházi szónokot, ki szives előzékenységgel tett minden ily kérelemnek eleget, — még az utóbbi időkben is nem egyszer megtörtént, hogy őt kérték föl a lelkészi teendők elvégzésére, — különösen az ifju párok szerették őt eskető papul megnyerni s jól eső örömmel emlegették, ha az ősz püspök adta rájuk egyházi áldását.

Mint egyház-kormányzó gyülekezetének és egyházkerületének javát szíven

hordozta s e téren is maradandó érdemeket szerzett magának. Mig egészsége engedte, minden évben látogatást tett az egyes egyházmegyékben. Utoljára a beregi egyházmegyét látogatta meg s ekkor ünnepelt vendége volt nemcsak a beregi egyházmegyének, hanem vallás és nemzetiségi különbség nélkül az egész Beregmegyének. Püspöki körutja valóságos diadal-ut volt.

Főpásztori működését apostoli buzgalom, bölcsesség és szeretet jellemezték. Apostol volt ő, a szeretet fenséges tanainak apostola s működését, mivel éppen a szeretet volt annak alapja, teljes siker koronázta.

Midőn elérkezett a végső percz, nyugodt lélekkel elmondhatta: hivatás-

tanusított, sohasem vált sértő leereszkedéssé, — az idősebbek barátjukat, az ifjak pedig atyjukat tekinthették és tekintették benne. Jószívűségét ezeken és ezeken áldják. Ő, a kinek a világi javakból kevés jutott, örömet segített a szűkölködőkön, kik előtt ajtaja soha se volt elzárva.

Mint ima-író első helyen áll a magyar protestáns írók között. Templomi ihlet lengi át minden imáját, — magas röptű, költői szárnyalású imái megragadták a lelkeket s lehet mondani, hogy »gondolatját bibliás szavakból templomokban angyalok költötték«. Imáinak nyelvezete oly klasszikus, hogy ezen imák a magyar szép próza mintául tekinthetők.

mat betöltöttem, a rám bízott munkát elvégeztem, mint a fáradt vándor, ki utjának végpontjára ért, a megnyugvás érzetével pihenhetek meg...

Most már megpihent a fáradt vándor s elnyerte az örök élet koronáját. Lelke fölszállott az égbe, hová annyi buzgó imát küldött; porhüvelyé ide lent maradt s a boldog feltámadás reményében várja az életre-keltő szót!

Mély bánattal, gyászos megilletődéssel vesszük körül koporsóját. A mindnyájunk halottja ő. Megsiratjuk s hosszasan elmerengünk arcvonásain, melyeknek szelidségét a halálban is megőrizte; úgy tetszik, mintha homloka körül dicsfény ragyogna...

Hazájának és egyházának élt s érdemeiből fonódott az a dicsfény-koszoru. Az ősz utolsó virágaiból teszünk koszorút ravatalára... Neve örök, emléke áldott marad!

Révész Bálint életrajza.

1816—1891.

Debreczen egyik legnagyobb fiát vesztette el Révész Bálint püspökben, kinek elhunytáról tegnap csak röviden, de az igaz fájdalom hangján emlékezhetünk meg. Itt született ő, e nemes város falai között, 1816. január 16-án. Nem ringatták aranyos bölcsőben, szülei szegény sorsu emberek voltak, kik gyermekükre világi kincseket nem hagyhattak, de gondosan neveltették, tudván, hogy a tudomány olyan kincs, melyet senki el nem vehet tőlünk, — e mellett hagytak rá szívjóságot és lelki nemességét, melyeknek becsé túlhaladja a drága kövek értékét!

Már az elemi osztályokban kitűnt szorgalma és tehetsége által tanuló társai közt. E szorgalmas tanulás és jó magaviselet ösztönözte szüleit arra, hogy ne kímeljék a költséget, mely gyermekük magasabb kiképezetésére szükséges. Beadták őt a debreczeni főiskolába, hol csakhamar megnyerte tanárai és tanuló társai szeretetét. Elvégezte a gimnáziumi, bölcsészeti, jogi és hittani tanfolyamokat s tanárai már ekkor nagy jövőt jósoltak a tehetséges ifjunak, ki nemcsak páratlan szorgalma, de szónoki képessége által is kitűnt.

Mint affele szegény sorsu tanuló, kinek önénejből kell felküzdeni magát, yégig ment mindazon fokozatokon, melyek a debreczeni szegény sorsu, de jó tanulóknak, biztos lépcsőül szolgálnak az emelkedésre. Volt esküdt felügyelő, majd osztály-tanító, később pedig u. n. contra-scriba. Ekkor is nagy gondja volt rá, hogy magát tovább képezze az eddig szerzett ismeretekben.

Már ekkor olyan jó nevet szerzett magának, hogy a matuszalkai ev. ref. egyház, mely ma is egyike legjobb egyházainknak, lelkészének hívta meg. Ő azonban a meghívást, mely ifju emberre nézve nagy kitüntetés volt, nem fogadta el, mert az volt a föltett szándéka, hogy ismereteinek bővítése végett külföldre utazik s hogy ezt tehesse, jónak látta bevárni a főiskolában a szeniorátust, mely tisztséget viselt ifjak ma is külföldi akadémiákra küldetnek.

Alig tette le szeniori tisztségét, a tiszántuli ev. ref. egyházkerület közgyűlése 1842-ben az éppen akkor föllállított gyakorlati teológia tanszékére választotta meg a nagyreményű ifjut, ki azonban még nem érzett magában elég erőt arra, hogy e nagyfontosságú tanszékét — melyre ő különben kiváló hivatással bírt — azonnal elfoglalja. Az egyházkerület engedelmével tehát külföldre ment s két évet töltött a berlini, bázeli, hallei, göttingai, gieseni, heidelbergi és lipcei egyetemeken, honnan gazdag tapasztalatokkal és tanulmányokkal térve vissza, 1844. nov. hó 5-én elfoglalta a számára föntartott tanszékét, bár időközben azon megtiszteltetés érte, hogy a hajdu-böszörményi népes ref. egyház lelkészeül választotta. — Ő

azonban a tanári pályán kívánván működni, e választást sem fogadta el.

A tanári pályán egy évtizednél tovább működött, nagy figyelemmel, lelkiismerettel és tudományai oktatta a gondjaira bízott ifjuságot, a magyar ref. egyház jövődől oszlopait. Szeretett kathedráját csak egyszer hagyta el: 1848-ban, midőn a haza hívó szavára a lelkes ifju tanár a tudományos könyveket a karddal cserélte fel s honának, földi imádatunk tárgyának védelmére sietett.

Mint délczeg százados állott a debreczeni nemzetőrök élére, kikkel hónapokon át részt vett Bémnek tüneményes sikerű, dicsőséges erdélyi hadjáratában s ő is egyik vitéz tagja volt azon »erdélyi hadsereg«-nek, melyről a költő lelkesedve énekelt.

A szabadságharc lezajlása után, midőn sokan azt hitték, hogy minden elveszett, az ő erős hite nem adta föl a reményt, nem fogta el a csüggedés, hanem lankadatlan buzgalommal és munkaszeretettel visszatért tanári foglalkozásához s tovább oktatta az ifjuságot, — mely rajongó szeretettel csüngött mestere ajkain. Tanította az erkölcsant és egyházi szónoklattant s nem egy kitűnő egyházi szónokunk tőle nyerte a szónoklat tudományát és az ihletet; másfelől pedig a sajtó útján közöltetett vásárnapi, ünnepi, alkalmi imáival s szertartási beszédeivel kalauzul, példányképpül szolgált a rendes lelkészeknek, kik a Révész Bálint költői szárnyalásu imáit annyira kedvelték, hogy ezek ezer és ezer példányban forognak közkézben a protestáns hívők közt.

Az 1855-ik évben a debreczeni ev. ref. egyház egyik lelkészi állomása megüresedvén, erre egyhangulag ő, az akkor már országos hírű egyházi szónok választott meg s mint debreczeni lelkész még fokozottabb mérvben folytatta működését az egyházi irodalom terén.

Sok oldalú, hasznos működését a tiszántuli egyházkerület azzal méltányolta, — hogy 1856-ban egyházkerületi főjegyzőnek választotta, — 1861-ben pedig a debreczeni egyház-megye által esperesnek választott. Mint egyházkerületi főjegyző és esperes szerzte meg azon körültekintő figyelmet, gondosságot, tapasztalatot és bölcsességet, melyek őt később mint püspököt vezérelték.

A tiszántuli ev. ref. egyházkerület püspökévé — Balogh Péter halála után — 1871 április havában választott. — Ez időtől fogva a 800,000 lelket számláló népes egyházkerületet a főpásztori bölcsességet atyai szeretettel, krisztusi szelidséggel egyesítetten kormányozta s e mellett a hazai egyetemes ref. egyház építésében, — szervezésében folyvást tevékeny részt vett.

Hogy husz évi püspöki működése mily áldást hozó volt egyházunkra nézve, hogy például mivé fejlődött az ő gondossága folytán a debr. főiskola ennek kimerítő leírása nem tartozhatik egy hírlapi cikk szűk keretébe, ennek tüzetesebb méltatása az egyháztörténet-író feladata leend.

A debreczeni 1881 évi alkotmányozó zsinaton neki jutott a vezérszerep. Hogy mily nagy tevékenységet fejtett ki ekkor, azt még azok is csodálták, kik az ő lankadatlan munka erejét ismerték.

Az idő, a sok munka, az időnként ránehezült csapások az utóbbi időkben elgyöngítették ugyan, de nem törődött ezzel ha egyházáért kellett munkálkodni. A mely nevezetesebb gyűlések, egyetemes konventek az utóbbi években tartottak, azokban ő mind részt vett, mindegyikben munkálkodott s ott volt az egyház hü munkásai, a szent babérért küzdő harczosok között.

Példányképe volt ő a ref. lelkészeknek s méltó utóda azon nagy ösöknök, kik hitüként gátlarabságot szenvedtek. De példányképpül szolgált ő nemcsak mint lelkész, tanár s püspök, de mint férj s családapa is. Nemes gyöngédség, szeretet s önfeláldozás jellemezték őt a családi élet szent oltára előtt is. És ez oltár mellett nemes lelke ritka boldogságot élvezett, a míg az Úrnak úgy nem tetszett, hogy ezen hü szolgáját is, miként egykor Jób patriarkát, a megpróbáltatások nehéz harcán vigye keresztül. Hü neje meghagyatott ugyan oldala mellett, de gyermekei, fia, leánya (Gyula és

Emma) — ez utóbbi legszebb viruló korában, az urhoz szólítottak. Közönséges lélek ily csapások által sújtva, alig emelkedhetett volna ki a kétségbeesés mélyéből, hova oly váratlanul jutott; de ő lelke erejétől támogatva kijutott onnét. A ki lélekből fakadt imáival annyiszor bejárta már azt az utat, mely istenhez vezet, annak meg kellett találni ezt az utat abban az iszonyu sötétben is, mely lelke elé borult a nehéz napokban; s mellette a hü élettárs, mikor a jó istenhez kellett menni, a vigasztalásnak eme nagy kutféjéhez. Együtt mentek, együtt haladtak s merítettek is vigasztalásnak italát a kegyelemnek azon örök, élő forrásából; — így aztán lassanként a fájdalom enyhült, a seb hegedett s visszatért a keblekbe, ha többé nem is az életkedv, de az Istenben vetett hite alapuló nyugalom...

*

Betegség, csapások sújtották, de lelke nyugalomát nem veszítette el. Vigasztaló balszámként hatott szívére azon szeretet és tisztelt, melylyel minden oldalról környezték. Midőn 1886 jan. 16-án születésének 70-ik évfordulóját megérte, a főiskolai tanári kar — a tanuló ifjuság jelenlétében — ünnepélyt rendezett tiszteletére. Ő szívéből jövő köszönetet mondott a jó kívánatokért s ezüstességű hangja, mely egykor szíveket olvasztott, még most is emlékezetünkben rezeg.

A debreczeni nagy közönség utójára 1888 junius hó 10-én, a czepléd-utczai új templom felavatásakor hallotta őt. Nem mehetett már föl a szószebbe, hanem az urasztala előtt állva rebegte el gyönyörű imáját, mely egyuttal h a t t y u d a l a volt...

Simeon jutott akkor eszünkbe, ki arra kéri istenét, hogy a nagy, ünnepélyes napon, vén szolgáját bocsássa el...

Az elbocsátás tegnap d. u. történt meg. A legbuzgóbb, legédesebb szava magyar fohász-kodó elnémult... örökre!

Révész Bálint betegsége.

A megboldogult püspök már évek óta gyöngékedett, de e gyöngékedés nem volt oly mérvű, hogy munkálkodásában meggátolta volna.

Igaz, hogy fájós lábai miatt lakását nem hagyhatta el, az egyházkerületi közgyűléseken nem elnökölhetett, templomi szolgálatot nem teljesíthetett, de minden hivatalos teendőt, s irodai munkát elvégzett. Nem volt olyan ügydarab, melyet át ne nézett volna, ha kérvényező ment hozzá, meghallgatásra talált, ha látogató érkezett, szívélyesen, magyaros vendégszeretettel fogadta.

A betegség, mely szobájához kötötte, nem törte meg kedélyhangulatát, s nem csökkentette érdeklődését a küldölgök iránt. Nemesak a hivatalos egyházi ügyek, de minden napikérdés érdekelte, s lekötötte figyelmét. Midőn hivatalos teendőit elvégezte, kedvteléssel olvasgatta a lapokat, s örömmel elbeszélgetett a napi események fölül. Emlékező tehetsége bámulatos volt. A legparányibb dolgokra vissza tudott emlékezni, s emlékezetének gazdag tárházából kincseket meríthetett a figyelmes hallgató.

Békén, zugolódás nélkül viselte nehéz helyzetét, s gondos környezete mindent elkövetett, hogy e helyzetét türethetővé tegye, s fedtesse vele a szabad természetet, melybe gyakran ki-kivágyott. Szobájának ablakából csak az udvarkert bokrait, s virágait láthatta, ennyi volt mindaz, amiben szeme gyönyörködhetett, s valódi örömműnnp volt rá nézve az, ha állapota annyira javult, hogy rövid időre kikocsizhatott. De ez az újabb időben nagyon ritkán történhetett meg.

Még a nyáron, s míg a szép őszi napok tartottak, a körülményekhez képest elég jól érezte magát. De a falevelek hervadásával együtt hanyatlott az ő egészségi állapota is, mely azonban csak kedden reggel adott komoly aggodalmakra okot.

Kezelő orvosai, Dr. Török József házi orvos, továbbá Dr. Csikos Sándor és Dr. Ujfalu József orvos urak mindent elkövettek, hogy a szeretett főpásztort az életnek megtarthassák. Minden fáradozás hiabavalónak bizonyult, s az orvosi tudomány nem tudott megküzdeni a közelgő halállal.

Sz
vosok le
menthes
vissza,
tusáját
erőket
totta. T
mindan

utoljára
zét hide
elszende

Ki
oly csör
merült

Mi
reformá
gok, me
hirdette
mátus e
lára s a
lobogók
felé, hoz
dést sz

De
jedt el
keltett,
tak forg
annál a
lyek ko
Révész
ta a kö

Vállyi J
Áron p
elnökke
pökök
valamin

A
végett t
ház pr
— Szü
zós ért
nok m
pásztor
érdemei
mely e
készület
kezetlen

A
előtt 1/
— 1891
ev. ref.
széről 2

T
említett
ben kif
társát t
Török J
Őt is v
értekez
lyik pü
ennek
méltósá
— Szá
a gyász

Az
idejéig
5 órako
összes
ból tört
tisztelet
disztern
jak át

A
kebb k
A
lyez a

Mi
tanárika
tekezet
szükség
rozta a
gyéhez
szintén
koszoru
ravatal

E
(Óhajta
magyar

Szerdán reggel beállott az agónia. Az orvosok lemondtak azon reményről, hogy megmenthessék. Eszmélete csak pillanatokra tért vissza, s a végelgyengülésben levő test végső tusáját vívta az emésztő kórral, mely az élet-erőket óráról-órára, percéről-perczerre sorvasztotta. Tegnap délből már a beteg környezői mindannyian tudták, hogy nincs többé remény!

— »Ne ereszd el a kezemet!« — mondá utoljára a haldokló szerető nejeinek, kinek kezét hidegülő kezében tartva, d. u. $\frac{3}{4}$ 3 óraker elszenderült az örök álomra...

Kimulása csöndes volt. Oly nyugodtan, oly csöndesen halt meg, mintha csak álomba merült volna.

Előkészületek a temetésre.

Midőn a nagy halott szemeit lezárta, a református tornyokban megszólaltak a harangok, melyeknek összzenéje tompa bugással hirdette Debreczen gyászát, a magyar református egyház s a haza veszteségét. A főiskolára s az egyházi épületekre feltűzték a gyászlobogókat s számosan siettek a püspöki lak felé, hogy a gyászvir valóságáról meggyőződést szerezzenek.

Debreczenben hihetetlen gyorsasággal terjedt el a halál híre. Meglepetést ugyan nem keltett, mert már előzőleg igen rossz hírek voltak forgalomban, de a részvét annál nagyobb, annál általánosabb volt. A helyi lapokat, melyek kora délután gyászkeretben jelentették Révész Bálint elhunytát, csakhamar elkapkodta a közönség.

A gyászvirat táviratilag azonnal tudatták Vályi János egyházkerületi főgondnokkal, Kiss Áron püspök-helyettesével, b. Vay Miklós konventi elnökkel, Kun Bertalan, Szász Domokos püspökökkel, a tiszántuli egyházmegyék espereseivel, valamint más világi és egyházi férfakkal.

A temetés előkészületeinek megbeszélése véget tegnap d. u. 5 óraker az ev. ref. egyház presbyteriuma és a főiskolai tanári kar — Szücs István főgondnok elnökle alatt közös értekezletet tartott. Szücs István főgondnok megilletődött hangon jelentette be a főpásztor halálát, felsorolván a megboldogult érdemeit, rámutatott azon nagy veszteségre, mely egyházunkat érte — s a temetési előkészületek megbeszélése fölszólította az értekezletet jelen voltak.

A temetés f. hó 11-én, azaz vasárnap délelőtt $\frac{1}{2}$ 11 óraker lesz. A temetési költségeket — rendes gyakorlat szerint — a debreczeni ev. ref. egyház fedezi s az egyház a maga részéről 2000 példányban gyászjelentést nyomtat.

Tóth Sámuel egyházkerületi főjegyző fölemelte az elhunyt püspöknek azon több ízben kifejezett óhaját, hogy miután ő 3 püspök-társát temette el (Szoboszlai Papp Istvánt, Török Pált és Nagy Pétert,) azt szeretné, hogy őt is valamelyik püspök-társa temesse el: az értekezlet az iránt nem határozott, hogy melyik püspököt kerjék föl a temetésre, hanem ennek megválasztását özv. Révész Bálintné ő méltóságára bízta, a ki — értesülésünk szerint — Szász Domokos erdélyi püspököt kéri föl a gyászszertartás végzésére.

Az értekezlet elhatározta, hogy a temetés idejéig minden nap kétszer, d. e. 11 és d. u. 5 óraker, meghuzassanak a ref. tornyokban az összes harangok. **A temetés a nagytemplomból történik**, hol vasárnap d. e. rendes isteni tisztelet nem tartatik, **a ravatalt pedig a főiskola disztermében állítják föl**, hová ma este szállítják át a halottat.

A részletesebb teendők kivitele egy szűkebb körű bizottságba ruháztatott.

A debreczeni egyház diszes koszorut helyez a ravatalra.

Midőn e közös értekezlet véget ért, a tanárikar átment a főiskolába s ott külön értekezletet tartott, hogy a főiskola részéről szükséges intézkedéseket megbeszélje. Elhatározta a tanári kar, hogy Révész Bálint özvegyéhez részvétiratot intéz, — a maga részéről szintén gyászjelentést ad ki, — a ravatalra koszorut helyez s gondoskodik arról, hogy a ravatal mellett diszörség legyen.

E diszörség 24 főiskolai ifjúból fog állani. (Óhajtanók, hogy a diszörséget képező ifjak magyar ruhába legyenek öltözve. Szerk.) A

főiskola környékén és a nagytemplomban, hová a koporsót átviszik, a főiskolai ifjuság tartja főt a rendet.

Mialatt ma este a főiskola disztermében a ravatalt felállítják és rendbehozzák, a tanári kar és az ifjuság jelen lesz a teremben s a főiskolai énekkar gyászdalokat fog énekelni.

A ravatalt szombaton a közönség megtekintheti.

A megboldogult püspök hült hamvait a czepléd-utczai temetőben helyezik el végnyugalomra, korán elhunyt gyermekei mellé.

*

A megboldogult püspök, ki a megtestesült szerénység mintakepe volt, azt óhajtotta, hogy temetése lehetőleg egyszerű legyen s csak egy rövid imát mondjanak koporsója felett. Az eddigi megállapodás szerint ettől némi eltérés lesz, a mennyiben Szász Domokos püspök a nagytemplomban a imádságon kívül, az élet-rajz kíséretében még egy rövid alkalmazást mond, a temetőben pedig Szeremley József esperes rövid gyászbeszédet tart.

Révész Bálint munkái.

Hogy mily nagy irodalmi tevékenységet fejtett ki Révész Bálint, mutatják munkáinak következő felsorolt czimeit:

1. Vasárnapi, ünnepi és alkalmi imádságok, templomi használatra, Debreczenben, 1847. Második kiadás: U. o. 1854. Harmadik: U. o. 1864. 8-r. 360 l. — 2. Köznapi imádságok, templomi használatra. Debreczen, 1850. Második kiadás: U. o. 1861. 8-r. 343 l. — 3. Imakönyv, prot. keresztények számára magános használatra. Debreczen, 1851. »Isten az én szívemnek kősziklája« czimen. — 4. Egyházszertartási beszédek. Debreczen, 1853. Tegledi Lajosnál. Müller Emil könyvnyomdája Pesten. 8-r. 290 l. Ennek második kiadása, melyet Csiky Lajos, rendezett sajtó alá, 1889-ben jelent meg. — Vasárnapi imák bírálatát Tóth Józseftől a Fördös szerkesztette M. Prot. Egyh. Irod. Ismeretések és Bírálatok 111—17. lapjain: »Szelleme fönt röpköd, ugyanazért emelő és lelkesítő, nyelvezte gördülékeny, eleven, zengzetes. Tudja, hogy a fenséges mindig egyszerű, azért többnyire egyszerűen beszél. A fenségességet a bibliai zamat adja imáinak.«

Szerkeszté a Prot. Népkönyvtárt 1858/9. Kiadta Szoboszlai egyházi beszédeit, 7 füzetben, Lakatos József templomi és halotti beszédeit 2 füzetben.

Ezekon kívül számos apróbb czikke jelent meg az egyházi lapokban, melyeknek összegyűjtése gazdagítani fogja egyházi irodalmunkat.

A részvét.

Debreczen gyászt öltött. Nemcsak az egyházi épületekre, de a város házára és több magánháza is kitűzték a gyászlobogót. A megboldogult püspök közelebbi ismerősei, a lelkészek és tanárok, siettek a részvét-látogatásokat megtenni s részvét-nyilatkozatukat a melyen megszomorodott özvegynek átadni.

Részvét-táviratok is nagy számmal érkeznek. A b. Vay Miklós és Tisza Kálmán sürgőnyei már tegnap este megérkeztek, melyekben a legőszintébb fájdalom hangján fejezik ki részvétüket. Tisza Kálmánné a gyászvir vétele után azonnal elrendelte, hogy debreczeni palotájára feltűzzék a gyászlobogót.

Révész Bálint családja.

A megboldogult püspök életrajzi adataiban fölemeltük, hogy gyermekeit még serdülőkorukban elvesztette. Neje, szül. Medgyaszay Julianna, ki önfeláldozással ápolta hön szeretett élettársát hosszas betegeskedése alatt, testvére, özv. Vass Pálné sz. Révész Sára, továbbá régebben elhalt nőtestvérenek gyermeke: Bihari Lászlóné sz. Komáromi Zsuzsánna azok, a kiket a gyász legközelebből érintett.

A temetés.

A temetést a Fodor-féle temetkezési intézet rendezi, mely legszebb gyászkoocsiján viteti ki a hült hamvakat a temetőbe.

A református egyház ma reggel gyönyörű érczkoporsót vásárolt az elhunyt számára s a

kihült tetemet még a mai délelőtt folyamán behelyezték a koporsóba.

A koszoruk vitelére előreláthatólag külön gyászkoocsit lesz szükséges.

A temetés alkalmából a rendfentartására a rendörség széleskörű intézkedéseket tesz.

GYÁSZJELENTÉSEK.

I.

Mély fájdalommal jelentjük

RÉVEZS BÁLINT

tiszántuli ev. ref. egyházkerület püspökének, egyházunk 36 év óta apostoli buzgóságú, szeretett lelkészének, királyi tanácsos és főrendiházi tagnak,

f. évi október 8-án délután $\frac{1}{2}$ 3 óraker hosszas gyengélkedés után, 76 éves korában történt elhunytát.

A boldogult hült tetemei a főiskola disztermébe tetetnek ki gyászravatalra, s onnan f. évi október hó 11-én délelőtt $\frac{1}{2}$ 11 óraker a nagytemplomban tartandó gyászszertartás után, a czepléd-utczai sirkertben tetetnek örök nyugalomra.

Mely végtisztességtételre az egyház bánatos híveit és a nagy közönséget bánatos érzéssel meghívjuk.

Debreczen, 1891. október 8.

A debreczeni ev. ref. egyház nevében a presbyterium.

II.

A legmélyebb fájdalomtól áthatva tudjuk az igazi hű s szerető férjnek, a legjobb testvérnek és rokonnak

RÉVEZS BÁLINT

a debreczeni ev. reform. egyház egyik lelkipásztorának, a tiszántuli ev. reform. egyházkerület püspökének,

hosszas gyöngélkedés után, f. hó 8-án délután 2 és fél óraker, életének 76-ik, boldog házasságának 45-ik, lelkipásztori hivataloskodásának 36-ik, püspökségének 21-ik évében történt csendes elhunytát.

Az Urban elhunyt drága halottunk gyászravatala a főiskola disztermében 10-én állítatik fel, honnan e hó 11-én délelőtt 10 és fél óraker fog porsátora a nagytemplomban tartandó gyászszertartás után a czepléd-utczai sirkertben, a családi sírboltban csendes nyugalomra helyeztetni.

Mely végtisztességtételre a bánatunkban osztozó rokonainkat, szerető gyülekezete tagjait, általában a nagy közönséget fájdalmas szívvel meghívjuk.

Debreczen, 1891. október hó 9-én.

Testvére:

Révész Sára
özv. Vass Pálné
gyermekai s unokái nevében. Régebben elhalt nőtestvérenek gyermeke: **Révész Bálintné**
Bihari Lászlóné
Komáromi Zsuzsánna.
testvérei s rokonai nevében is.

Áldott legyen emlékezete!

* **Révész Bálint arczképe.** Lapunk első oldalán közöljük a 'megboldogult püspöknek jól sikerült arczképét, mely püspöksége első éveiből származik ugyan, de azért még ma is teljesen hű. Ilyen kivételes alkalommal indokoltnak tartjuk az arczkép közlését s azt hisszük, hogy olvasóink is szívesen veszik, hogy a megboldogult főpásztor arczképét rajzban is bemutatjuk.

Vegyes hírek. Nem lehetett önkéntes a katonaságnál s ezért föbelőtte magát Temesvárott egy Reichardt Károly nevű kereskedősegéd. — Agyonütötte a sógorát Hosszúfaluban, Nagyszombat környékén egy Schwarz Albert nevű gazda. Egy házban lakott a meggyilkolttal, Popovics Pallal s régóta viszálykodtak. — Egy örült gyilkosságai. Maestricht városban, Hollandiában, egy hirtelen megőrült cseléd szolgálatadójának öt gyermekét fojtotta meg. A gyilkosságot, mint mondá, azért követte el, hogy gyönyörködhesék a szerencsétlen áldozatok haláltusájában. —

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**

Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő, és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

A „DEBRECEZEN” NYOMDA RÉSZV. TÁRSÁSÁG

NYOMDÁJA

(Nagy-uj utca 1702. sz. Konrád-házban)

teljes új berendezéssel,

elvéllal mindenemü nyomtatványokat, n. m. folyóiratok, számlák, körlevelek, gyászjelentések, bái- és lakadalmi meghívókat és tánczrendeket
kereskedelmi-, ügyvédi- és községi nyomtatványokat a legizlésebb kivételben és jutányos árak mellett.

Vidéki megrendelések **Erdélyi István** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Uj vállalatunkat, hol északkeleti Magyarország legregibb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECEZEN”,

a szintén elterjedt „**DEBRECEZENI HIRADÓ**” és a „**JOGI HETILAP**” is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives partfogásába. —
Hirdetések a Debreczen cz. lapban a legjutányosabb áron közölhetnek.

Bírósági nyomtatványok készletben vannak.

Nyomatott a „Debreczeni nyomda részvény társaság” nyilatkozásában. 1891.